

ИСЛЯМЪТ – РЕЛИГИЯ НА МИРА И СЪСТРАДАНИЕТО

Обръщение отправено от Негово Светейшество, Мирза Масрур Ахмад, Халифатул Месих V аба, Глава на Световната Мюсюлманската Общност „Ахмадия” от 11 юни 2013 г. на събитие в чест на стогодишнината на Мюсюлманската Общност „Ахмадия” в Обединеното кралство, състояло се в сградата на Парламента в Лондон. Тържествата по случай стогодишнината бяха уважени от 68 изтъкнати личности, сред които 30 членове на парламента, 12 членове на Камарата на лордовете, включително 6-ма министри от Кабинета и 2-ма министри. Различни медийни организации, включително BBC, Sky TV и ITV, присъстваха, за да отразят събитието. Присъстваха, също така, Държавния секретар по енергетиката и климатичните промени, уважаемия министър Ед Дейви, заместник министър-председател, уважаемия Ник Клег, министъра на вътрешните работи, уважаемата Тереза Мей, министъра на външните работи, уважаемия Дъглас Александър, председателя на Комитета по вътрешните работи, уважаемия Кийт Ваз и члена на парламента за Мичъм и Морден.

Негово Светейшество каза:

“ Бисмиллахир-Рахманир-Рахеем (в името на Аллах, Милостивия и Милосърдния)

Всички изтъкнати гости, Ассаламо Алаикум Ва Рахматуллахе Ва Баракатоху – нека мирът и благословиите на Аллах да бъдат с Вас.

Преди всичко бих искал да благодаря на онези приятели на Мюсюлманската Общност „Ахмадия”, които при стогодишнината на нашата общност в Обединеното кралство, бяха така добри да организират това събитие в сградата на парламента, като начин да изразят своето приятелство и близки отношения с нас. Също така бих искал да благодаря на всички гости, които присъствайки тук днес, гарантират успеха и значимостта на това събитие. Поласкан съм, че много от Вас са тук с нас днес и са предпочели това събитие пред други и ангажменти и срещи.

В отговор на жеста, освен моята сърдечна благодарност и признателност, бих искал да кажа, че искрено се надявам и се моля всички отдели и служители

в тази красива, голяма страда да имат възможност да изпълнят правото си да служат на тази страна и на нейния народ. Също така се надявам, че те са в състояние да работят по най-добрия начин за стимулиране на добрите отношения с другите нации, да действат справедливо и да вземат решения, които са в полза на всички страни. Ако този дух се възприеме, то след това ще можем да берем най-добрите плодове на любов, привързаност и братство и ще спомогнем света да се превърне в истински рай на мир и благоденствие.

Това мое желание и молба е споделено от всички мюсюлмани-ахмадийци, защото вярваме, че е необходимо да изпитваме голяма любов към страната си и към човечеството като цяло. Всъщност ахмади мюсюлмани вярваме, че любовта към родината е основна част от вярата, защото основателя на Исляма, Светия Пророк Мухаммад^{ca} го е заявил категорично и сме учени на това. Така искам да изясня, че всеки един мюсюлманин-ахмадиец, който е британски поданик, независимо дали е роден тук или е имигрант, е напълно верен на тази страна и изпитва искрена любов към нея. Ние желаем само напредъка и благоденствието на тази велика нация.

Броят на хората от други националности, които се живея в Обединеното кралство е доста голям и представлява около 14-15% от общото население на тази страна. И така, не мога да продължа, без да спомена и да похваля добросъщността и толерантността на британците за начина, по който са приели имигрантите като членове на страната и са им позволили да станат част от британското общество. В този смисъл тя се превръща в морален дълг на тези хора, които са дошли да се установят тук, да се докажат като предани граждани на тази страна и трябва да подкрепят правителствата в усилията му за справяне с всички форми на безредици и спорове. Що се отнася до Мюсюлманската Общност „Ахмадия“, нейните членове спазват този принцип, в която и страна да пребивават.

Както Вие е известно ние в монета чествуваме стогодишнината на Мюсюлманския Джа'амат „Ахмадия“ в Обединеното кралство. Тези 100 години доказват факта, че членовете на общността „Ахмадия“ винаги са изпълнявали задълженията си да бъдат верни на тяхната страна и винаги са странели от всякакви форми на екстремизъм, бунт и безредици. В действителност основната причина за тази преданост и любящ подход се дължи изцяло на факта, че Мюсюлманската общност „Ахмадия“ е истинска Ислямска религиозна общност. Нашата общност се отличава с това, че постоянно представяме истинските и мири Учения на Исляма на хората по света и се стремим тези истински учения да бъдат приети като истинския Ислям.

С тези няколко встъпителни думи бих искал да Ви въведа към основната тема на моето обръщение. Нашата секта е знаменосец на мир, смирение и хармония и ето защо нашето мото е „Любов към всички, омраза към никого”. Въпреки факта, че някои мюсюлмани ни познават или имат близки връзки с нас, те са много изненадани Мюсюлманския Джама’ат „Ахмадия” приписва своето послание за мир и братство директно на Исляма. Причината за тяхната изненада и шок е, че виждат много други така наречени ислямски школи и организации да действат и говорят да говорят по напълно различен начин и да разпространяват съвсем различно послание. За да обясня тази разлика, нека стане ясно, че ние, ахмади мюсюлмани вярваме, че в тази ера понятието за „Джихад на меча” е напълно погрешно и трябва да бъде отхвърлено, докато някои други мюсюлмански школи го разпространяват или дори практикуват. Техните вярвания са довели до много екстремистки и терористични организации възникващи сред мюсюлманите по целия свят.

Това не са просто възникващи групи, но ние, също така, смятаме, че определени лица се възползват и действат чрез тези погрешни вярвания. Най-пресният пример за това беше, разбира се, бруталното убийство на невинен британски войник на улицата в Лондон. Това беше атака, която нямаше нищо общо с истинските учения на Исляма, а напротив, ислямските учения категорично заклеят подобни действия. Подобни зли кроежи ясно показват разликата между истинските учения на Исляма и погрешно изтълкуваните такива, които някои мюсюлмани практикуват поради техните скрити мотиви. Също бих искал да кажа, че реакцията на някои месни групи не е правилна и може да унищожи мира в обществото.

Какви доказателства има в подкрепа на нашето твърдение, че това в което вярваме по отношение на ислямските учения е вярно? Основният момент е, че използването на меч или сила е позволено, само когато се води религиозна война срещу Исляма. С днешния свят никой, било то държава или религия, не обявява физическа война на Исляма като религия. Следователно не е справедливо, по никакъв начин, мюсюлмани да нападат други страни в името на религията, защото това ясно нарушава ученията на Корана.

Коранът разрешава сила да бъде използвана само срещу онези, които воюват и вдигат своя меч срещу Исляма. Друг важен момент е, че ако някой гражданин има за цел да навреди на страната или на съгражданите си под някаква форма, то е очевидно, че той действа против ученията на Исляма. Светият Пророк Мухаммад^{ca} казва, че този, който пролее кръвта на невинен човек, не е мюсюлманин. Светият Пророк^{ca} е заклеят такива хора като слабо вярващи и грешници.

Сега бих искал да обърна внимание на някои други аспекти на Исляма, които доказват колко наистина просветени и чисти са неговите учения. Ще обясня, че някои така наречени мюсюлмански групи представящи Исляма, не представляват истинските учения на Исляма под никаква форма. Ще стане ясно, че техните действия са продиктувани от единственото желание да изпълнят своите интереси, чрез лъжливо използване на името на Исляма, за да оправдаят изпълнените си с омраза актове.

Ислямът отделя голямо внимание на значението на религиозната толерантност, че би било невъзможно да намерите толкова високи стандарти другаде. Други хора са склонни да вярват, че след като другите религии са доказано фалшиви, те са неспособни да докажат истинността на тяхната религия. Подходът на Исляма е много различен, защото учи, че докато Ислямът е истинска религия изпратена за цялото човечество, истината е, че всички Божии пророци бяха изпратени на всички хора и народи по света. Това ясно се споменава в Корана. Аллах е казал, че всички пророци са били изпратени от Него с учения за любов и привързаност и затова всички истински мюсюлмани трябва да ги приемат. Никоя друга религия не е толкова приема толкова охотно и не хвали толкова открито всяка вяра и всеки народ, както Исляма. Защото мюсюлманите вярват, че пророците са били изпратени на всички хора и на всички народи, не могат дори и да си помислят да смятат, че са фалшиви. Затова мюсюлманите не могат да си позволят да не уважават, да се присмиват или обиждат някой от Божиите пророци, нито могат да нанаяват чувствата на последователите на някоя друга религия.

Но, за съжаление, отношението на някои немюсюлмани е точно обратното. Те не пропускат възможност да се подиграят жестоко и оклеветят Основателя на Исляма^{ca} и по този начин сериозно нанаяват чувствата на мюсюлманите. Ние наистина желаем религиозна толерантност и взаимно разбирателство, поради нашата вяра. За съжаление обаче, когато определени хора си играят чувствата на мюсюлманите, това кара някои така наречени мюсюлмани да реагират на провокацията по съвсем погрешен и безотговорен начин. Тяхната реакция и отговор няма връзка с истинските учения на Исляма и със сигурност ще откриете, че нито един мюсюлманин-ахмадиец, колкото и да е провокиран, никога няма да реагира по такъв негативен начин.

Друго грубо твърдение изречено срещу Основателя на Исляма^{ca} и Корана е, че са дали учения за екстремизъм и насърчава използването на сила за разпространение на посланието на Исляма. За да се оцени това твърдение и да се потърси истината, трябва да се обърне към самия Коран. Всемогъщият Аллах казва:

„И ако твоят Бог е изпълнил волята Си, със сигурност всички, които са на земята биха повярвали заедно. Даваш ли тогава сила на хората да станат вярващи? (Гл. 10: стих 100)

Този стих ясно заявява, че Бог, като притежател на всички сили, би могъл лесно да накара всички хора да приемат една и съща религия, но вместо това Той е дал свобода на хората да избират – да вярват или да не вярват.

И така, ако Бог е дал на човечеството свободата на избор, тогава как би могъл Светият Пророк Мухаммад^{ca} или някой от неговите последователи да придума или принуди някой да стане мюсюлманин? Всемогъщият Аллах посочва в Корана:

„Това е истината от вашия Бог, затова оставете вярващите да вярват, а невярващите да се лутат” (Гл. 18: стих 30)

Това е истината на Исляма. Това е истинското учение. Ако човек желае, той е свободен да приеме Исляма, но ако сърцето им е затворено, те са свободни да го отхвърлят. За това Исляма е изцяло против принудата и екстремизъм, тъкмо обратното, той защитава мира и хармонията на всички нива в обществото. Не е възможно Исляма да учи на насилие и принуда, защото истинското значение на думата „Ислям” е живот в мир и осигуряване на мир за другите. Независимо от това, когато нашите религиозни чувства са охулени, това ни причинява огромна болка и мъка. Всяка проява на неуважение към Светия Пророк Мухаммад^{ca} пронизва и ранява нашите сърца.

Основателят на Исляма^{ca} е този, който е развил любовта към Бог и любовта към всички негови създания в нашите сърца. Той вкорени и затвърди любовта и уважението към цялото човечество и към всички религии в нас. Какво по-голямо доказателство за мирните учения на Исляма могат да бъдат представени освен отговора даден от противниците на Светия Пророк^{ca}, когато той проповядвал и предавал посланието на Исляма на тях. Те не казали, че канейки ги да се присъединят към Исляма Светия Пророк^{ca} ги е карал да извършват жестокости и злодеяния. Те по-скоро отговорили, че ако се налага да приемат ученията на Светия Пророк, тяхното благосъстояние и положение биха били застрашени или ограбени от безмилостни хора, защото Светия Пророк^{ca} е наблегнал само на мира и хармонията. Те признават със страх, че ако приемат Исляма, съседните племена и народи ще се възползват и ще ги унищожат. Накратко, ако Исляма защитаваше насилието и ако призоваваше мюсюлманите да вдигната мечовете си и да започнат война, то тогава неверниците не биха дали тази обосновка. Те не биха казали, че тяхното нежелание да приемат Исляма е поради страх, че неговите учения

за мир биха довели до тяхната гибел в ръцете на другите народи по света.

Свещения Коран заявява, че един от атрибутите на Всемогъщия Бог е „Салам”, което означава, че Той е „Източникът на мир”. Следва, че ако Бог наистина е „Източникът на мир”, тогава Неговия мир трябва да направлява всички Негови създания и цялото човечество, а не да бъде ограничен до определена група от хора. Ако Божият мир бе предназначен да защитава само някои хора, тогава не може да бъде казано, че Той е Бог на целия свят. Всемогъщия Аллах отговаря на това питане в Корана. Аллах казва:

„Повтаряйки „О, Боже мой!” се кълна, че тези са хора, които няма да повярват. Затова отдели се от тях и кажи „Мир” и скоро те ще узнаят.” (Гл. 43, стих 89-90)

Тези думи показват, че Светият Пророк Мухаммад^{ca} е донесъл учение, което е източник на прошка и състрадание за всички хора, като по този начин е средство за мир за цялото човечество. Този стих също показва, че в отговор на посланието на Светия Пророк^{ca}, неговите противници не само са отхвърлили неговите учения, но й са му се присмели и обидили. Дори са отишли още по-далеч и са отвърнали с враждебност и са създали безредици и конфликти. При всичко това Светия Пророк^{ca} отправил молба към Бог за следното:

„Искам да ги даря с мир, но те не ми отвръщат с мир. Оставяйки ги настрана, те искат да ми причинят болка и мъка.”

В отговор Аллах го утешил с думите:

„Не обръщай внимание на това което правят и се отвърни от тях. Твоята единствена задача е разпространиш и установиш мир по света. Трябва да отвърнеш на тяхната омраза и насилие, казвайки им просто „Мир на вас” и да им кажеш, че си им донесъл мир”

Потози начин Светия Пророк^{ca} е прекарал целия си живот разпространявайки мир по света. Това е била неговата благородна мисия. Със сигурност ще дойде ден, когато хората по света ще осъзнаят и ще разберат, че той не е донесъл учение за екстремизъм. Те ще осъзнаят, че той единствено е донесъл послание за мир, любов и доброта. Освен това, ако последователите на този благороден пратеник, също така отговорили на жестокостите и несправедливостите по същия любящ начин; тогава без съмнение тези, които повдигат възражения срещу великите учения на Исляма, един ден ще се убедят в неговата истинност и красота.

Мюсюлманския Джама’ат „Ахмадия” следва и живее според тези учения. Това са ученията за разбирателство, приемственост и състрадание, които

насърчаваме и разпространяваме по всички краища на света. Ние следваме историческия и безпрецедентен пример на доброта и благосклонност на Светия Пророк Мухаммад^{ca} след години на изтърпени горчиви и ужасни жестокости и преследвания, той е успял да се завърне победоносно на улиците в Мека. Години наред на него и на неговите последователи им е бил отказван достъп до основни неща като храна и вода и те са прекарвали много дни глад и страдание. Много от неговите последователи са били атакувани и някои са били убити по възможно най-варварския и безмилостен начин, който човек не може дори и да си представи. Дори възрастните, жени и деца мюсюлмани не са били пощадени, а напротив, те също са били третирани по най-безмилостния начин. И все пак, когато Светият Пророк^{ca} се завърнал триумфално в Мека, той не търсел отмъщение. Вместо това той обявил, че:

„Няма да има наказание за никой от вас, защото съм ви простил на всички. Аз съм посланик на мир и любов. Имам голямото познание, че Аллах е „Източник на мир” - Той не този Единственият, който дарява мир. Затова ви прощавам всички минали прегрешения и ви давам гаранция за мир и сигурност. Свободни сте да останете в Мека и свободно да изповядвате религията си. Никой няма да бъде принуждаван или притискан по какъвто и да било начин.”

Някои от най-непримиримите неверници напуснали Мека, страхувайки се от наказания, защото са знаели, че са преминали границата в жестокостта си към мюсюлманите. Обаче, виждайки този ненадминат акт на състрадание и доброта и това уникално проявление на мир и хармония, близките на тези неверници им пратили вест да се върнат. Те били информирани, че Светия Пророк^{ca} не изисква нищо друго освен мир и сигурност и затова се завърнали в Мека. Когато те, които били преди най-върлите противници на Исляма, видели с очите си благоволенieto и милостта на Светия Пророк^{ca}, приели Исляма по собствена воля.

Това, което казах е част от писаната история и мнозинството от немюсюлманските историци и ориенталисти също свидетелстват за истинността му. Това са истинските учения на Исляма и това е благородния пример на Светия Пророк Мухаммад^{ca}. Затова да се заклеймяват Исляма и неговия основател като жестоки и да се повдигат обвинения срещу тях е жестока несправедливост. Няма съмнение, е ако има отправени подобни твърдения, те са на напълно погрешни.

Ще кажа още веднъж, че днес нашата общност, Мюсюлмански Джама'ат „Ахмадия”, е тази която следва и живее според първоначалните и миролюбиви учения на Исляма.

И ще кажа още веднъж, че злонамерените, изпълнени с омраза деяния, извършени от екстремистки организации или отделни лица, нямат абсолютно никаква връзка с истинските учения на Исляма.

Истинската справедливост изисква скритите интереси на отделни лица или групи да не бъдат приписвани на ученията на дадена религия. Подобни действия не трябва да бъдат използвани като оправдание за несправедливи критики към никоя религия или нейния основател. В днешно време има спешна нужда от установяване на световен мир хармония, всички народи трябва да покажат взаимно уважение един към друг, както и към различните религии. В противен случай алтернативите са ужасяващи.

Светът се е превърнал в глобално село и липсата на взаимно уважение и неуспеха в постигането на мир няма да нарани само един район, град или държава, а ще доведе до унищожението на целия свят. Всички ние сме наясно с ужасяващите разрушения причинени от последните две световни войни. Благодарение на действията на определени страни, налице са признаци за задаваща се трета световна война.

Ако избухне световна война, тогава и Западния свят също ще бъде дълбоко засегнат от сериозните и опустошителни последици. Нека се спасим от подобно унищожение. Нека спасим бъдещите поколения от опустошителните последици на войната. Очевидно най-ужасяващият вид война ще бъде ядрената със сигурност пътят по който е поел светът днес води към реална заплаха от нейното избухване. За да предотвратим подобен изход трябва да възприемем методите на справедливост, почтеност и честност и заедно да постиснем и спрем тези групи, които желаят омраза и които желаят да унищожат мира във света.

Надявам се и се моля Всемогъщият Бог да даде възможност на великите сили да поемат отговорностите си, да изпълнят задълженията си и да положат това усилие по най-справедливия начин –Амин. Преди да завърша, бих искал да благодаря още веднъж за това, че отделихте време да присъствате тук днес. Нека Аллах да Ви благослови. Благодаря Ви много.”